

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1298/2021
24.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, председника већа, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Ножица, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2066/19 од 19.11.2020. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2066/19 од 19.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2066/19 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2483/18 од 21.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужени обавезе да јој због кашњења у испоруци стана ближе описаног у том делу изреке исплати за период од 01.07.2013. до подношења тужбе 20.12.2013. године износ од 900 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом по стопи Европске централне банке почев од дана подношења тужбе 20.12.2013. године до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2066/19 од 19.11.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиле у целости и обавезан тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена правила из члана 451. Закона о облигационим односима о приступању дугу и плаћање уговорне казне због неиспуњења уговора на

основу члана 270. ЗОО није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате поднета је 20.12.2013. године. Вредност предмета спора је 900 евра у динарској противвредности.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, у питању је спор мале вредности у коме ревизија није дозвољена по цитираној одредби члана 479. став 6. ЗПП.

У овом случају не може се применити члан 403. ст. 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић